

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Ямбол, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Ст. Стоева

Членове: Калина Г. Пейчева
Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Пенка Г. Узунова
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Въззивно гражданско дело
№ 20212300500362 по описа за 2021 година

Производството пред Окръжен съд - Ямбол е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба** на Община Ямбол, Булстат 000970496, представлявана от В.Р.- кмет, чрез юрк. З.В.Х., със съдебен адрес: гр. *****, ул.***** против Решение №336/08.11.2021 г., постановено по гр.д.№816/2021 г. по описа на РС-Ямбол, с което съдът е осъдил въззивника на осн. чл.59 ЗЗД да заплати на Р. Н. Р. с ЕГН***** от гр. *****, ул.***** сумата от 8 715 лв., ведно със законната лихва, считано от 16.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. С обжалваното решение въззивникът в настоящото производство е осъден да заплати на въззиваемото дружество и сумата от 1448, 60 лв. съдебно-деловодни разноски.

Жалбоподателят чрез юрисконсулт З.В.Х. оспорва първоинстанционното съдебно решение с обособени в условия на евентуалност възражения за недопустимост на първоинстанционното решение, логически противоречия в неговите правни изводи, произтичащи от липсата на обективна, последователна и коректна интерпретация на доказателствените източници и материалноправна неправилност по отношение приетия за доказан размер на исковата претенция. Възражението за недопустимост на първоинстанционното решение поради липса на пасивна процесуална легитимация на Община Ямбол се основава на тезата на въззивника, че претенцията за изплащането на разходи за довършителен ремонт на апартамент, придобит на основание обезщетително производство като цялостно относима към вида, в който имотът е предаден е законосъобразно да бъде насочена срещу "Пивоимпексинженеринг" ЕАД -София, клон завод за "Малц" гр.Ямбол.Посоченото дружество на осн. Договор за отстъпено право на строеж от 10.04.1997 г., е придобило правото да изгради върху общинско място, съставляващо парцел 1 в кв. 19 по плана на гр. Ямбол жилищна сграда - блок от 6 входа на ул. "Търговска" №148, и да предаде в завършен вид жилищата в сградата, предназначени за обезщетение на собственици по отчуждителни процедури. В условията на евентуалност

въззивникът излага становище за неправилност в подхода на аргументиране, проследим в аналитичната част на обжалваното решение, в който е допуснато смесване между две категории отношения: от една страна отчуждителното и свързаното с него обезщетително производство между Община Ямбол и въззиваемия, а от друга договорното правоотношение между "Пивоимпексинженеринг" ЕАД и Община Ямбол, което в същността си неправилно е рефлектирало върху крайният правен извод, че задължението на "Пивоимпексинженеринг" ЕАД да предаде имота в завършен вид е задължение на Община Ямбол. В подкрепа на изразеното несъгласие със застъпеното в решението на ЯРС правно третиране на двете лишени от взаимна обусловеност правоотношения извършва позоваване на изискванията на специалната законова уредба на чл.100 ЗУТ с коментар за цялостното им изпълнение в издадената в обезщетителното производство -Допълнителна заповед №1-А-405/30.01/1991 г. на ОБНС. Според жалбоподателя цит. правна норма утвърждава изчерпателно критериите на дължимата конкретизация на обектите, предмет на обезпечителна процедура, която е фокусирана единствено върху индивидуализация на самия обект, и принадлежащите му избени, тавански и др. помещения и общи части, правото на собственост върху ид.ч. от терена, на който е построена сградата, а не и върху неговото техническо състояние и битова пригодност. В условия на евентуалност, в случай, че въззивният съд приеме предявеният иск за основателен, се излагат доводи в перспективата на необходимо ревизиране на неговия размер до сумата от 1 641, 50 лв., до който предел същият се явява легитимно обоснован в съдържими се по делото писмени доказателства за извършено реално плащане от въззиваемата страна : /Разписка за плащането на сума в размер на 846,50 лв. за формирано задължение на ап. 66 съгл. Протокл от проведено Общо събрание на собствениците на ап. вх.Г; Фактура №5000381522/14.02.2019 г. за сума в размер 99 лв. и Фактура №700082493/18.04.2019 г. за сума в размер 696 лв., издадени от Електроразпределение ЮГ ЕАД/. В заключение моли настоящият състав на ЯОС в пределите на своята компетентност да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да отхвърли иска като неоснователен и недоказан.

В срока по чл.263 ГПК е **постъпил отговор от въззиваемата страна Р. Н. Р.** , чрез пълномощника му адв. С.К. от АК-Ямбол, в която се мотивира становище за неоснователност на жалбата, съпътствано с аргументи за правилност, законосъобразност на атакуваното решение и съответствието му с разрешенията на устойчивата съдебна практика на ЯОС, формирана по аналогични в същността си правни спорове. Противопоставя на възражението за ненадлежна пасивна процесуална легитимация на въззивника съображения, че елемент на възникналите между страните правоотношения по повод отчуждителното и обезщетително производство в контекста на актуалната редакция на относимата уредба на ЗУТ е именно предаването на жилище в завършен вид. Твърди, че наличието на облигационна връзка между Община Ямбол и "Пивоимпексинженеринг" ЕАД е интерпретирано правилно от първостепенния съд като ирелевантен фактор, не оказващ влияние върху задължението на Община Ямбол относно степента на завършеност на жилището, подлежащото на предаване за обезщетение на отчуждените собственици. Посочва се, че като последица на особеното съдържание на това задължение и за изпълнение целите на отчуждителното производство в регулирания договор за строеж между Община Ямбол и "Пивоимпексинженеринг" ЕАД е изрично включена клауза, конкретизираща степента на завършеност единствено на имота, предназначен за отчуждените собственици. Направено е оспорване на твърдението на насрещната страна относно недоказаност на стойността на извършените довършителни СМР с оглед констатациите в приетото и неоспорено пред първостепенния съд съдебно-техническо заключение. Изтъква се, че предявеният иск е доказан по размер с оглед своевременно представените по делото писмени доказателства и професионално изготвеното и кредитирано от съда СТЕ. По същество моли въззивната инстанция да сподели обоснованата в отговора преценка за неоснователност на депозираната жалба и да потвърди

контролираното съдебно решение. Отправя искане за присъждане на съдебно -деловодни разноски за въззивното производство.

В с.з. въззивникът, чрез юрк. З.В.Х. поддържа жалбата по подробно развитите в нея съображения. Заявява в евентуалност искания за обезсилване на първоинстанционното решение и прекратяване на делото, респ. за отмяната му поради неправилност и недоказаност на исковата претенция, или в случай на съдебно потвърждаване на основателността на иска, същият да бъде отхвърлен за горницата над сумата от 1641, 50 лв. поради липса на доказателства за реално плащане на разходите над посочената сума. Отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съобразно приложен списък по чл.80 ГПК.

В с.з. въззиваемата страна, чрез пълномощника си адв. К.а поддържа позицията си по оспорване на депозираната въззивна жалба по изложените в отговора съображения. Направено е оспорване на претендираното от въззивната страна юрисконсултско възнаграждение поради прекомерност и е отправено искане за присъждане на разноски за въззивната инстанция, придружено със списък по чл.80 ГПК.

В отговор юрк. Х. сезира съда с възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от въззиваемата страна.

След внимателен преглед на въведените в жалбата оплаквания, становищата на страните, атакувания съдебен акт и след индивидуална и комплексна оценка на събраните по делото доказателства, ЯОС установи следната фактическа обстановка:

Със Заповед № 1436 от 30.12.1986г на Председателя на ИК на ОБНС-Ямбол и на осн. строителния и регулационен план на града /одобрен със заповед 1007/18.03.1976г е отчужден имот, пл.№ 1322 и 1323, в кв. 8 по плана на гр.Ямбол, находящ се на ул. "Г.Димитров" №146 и 146а, собственост на Н.Р.Т., И.Й.Д., Г.И.Й. и М.И.М.. В заповедта се съдържа изчисление на дължимото за принадлежащата на Н.Р.Т. част обезщетение в размер на 15241 лв., в рамките на което на осн.чл.81, ал.1 ЗТСУ /отм./ и чл.253, ал.1, т.2 от ППЗТСУ за семейството на Н.Т. е определено едно двустайно жилище и на осн.чл.81,ал.4 ЗТСУ и чл.253, ал.1, т.3 ППЗТСУ едно тристайно жилище за семейството на сина му- Р.Р. във ведомствен жилищен блок на АПК "*****" В КВ.** гр. Ямбол.

Въз основа на издадена Допълнителна Заповед №I-A-417 от 30.01.1991г на Председателя на ОБНС гр. Ямбол и на осн. чл 100 ЗТСУ/отм./ е индивидуализиран предназначения за обезщетяване жилищен обект :апартамент №66 вх. "г" ет. 3 в жилищен блок "Малц", гр.Ямбол построен върху държавна земя, със застроена площ на апартамента -73.53 кв м, състоящ се от две стаи, кухня, коридор, серв. помещения и тераси, ведно с принадлежащото към жилището избено помещение № 6 от 5.76 кв м и таван № 6 от 9.24 кв м, ведно със съот. ид. ч. от общите части на сградата. В допълнителната заповед имотът, който се дава на Н.Р.Т. като обезщетение за отчуждения му имот е оценен на 18532 лв общо, от които 17211 лв.-цена на жилището и 1311 лв.-цена на правото на строеж с изричното записаната уговорка, че собственикът не се освобождава от заплащане на разликата по реда на чл. 90 ЗТСУ /отм./ На осн. чл.18 ЗС и чл.134, ал.4 ЗТС /отм./ заповедта има правното значение на нот. акт и легитимира правоимащите като собственици.

С договор за отстъпено право на строеж от 10.04.1997г, Община Ямбол е отстъпила право на строеж на "Пивоимпексинженеринг" ЕАД -София, клон завод за "Малц" гр. Ямбол, върху общинско място, съставляващо парцел 1 в кв.19 по плана на гр. Ямбол, за строителството на жилищна сграда-блок от 6 входа на ул. "Търговска"148, с разгъната застроена площ от 11979.62/13785.33 ид. ч., като дружеството се е задължило да застрои терена със сграда по одобрен архитектурен проект. В т 3 от договора, "Пивоимпексинженеринг" ЕАД-София, клон Завод за "Малц"-гр Ямбол се е задължило, да предаде в завършен вид жилищата в сградата, с които са обезщетени отчуждените собственици, което включва: постно

боядисване по стени и тавани, блажна боя по стени и санитарни възли, мозайка по подове на санитарни възли и тераси, настилка от балатум в стаи и коридори, СКШ в кухни и оборудване на санитарни възли.

С договор за прехвърляне право на строеж от 15.11.2004 г., Община Ямбол е прехвърлила на "Пивоимпексинженеринг" АД, гр.Ямбол, право на строеж върху 1805, 71 кв.м. общинска земя за построяване на част от партерния етаж, съгл. одобрени строителни книжа на обект "Жилищен блок" на ул. "Търговска" №148, в УПИ 1, кв. 19 по плана на гр.Ямбол. Регламентирано е насрещното задължение на дружеството да предаде на Община Ямбол в завършен вид 6 бр. апартаменти, разположени в секции А и Б на блока, който включва "постно боядисване по стени и тавани, блажна боя по стени и санитарни възли, мозайка по подове на санитарни възли и тераси, настилка от балатум в стаи и коридори, СКШ в кухни и оборудване на санитарни възли на жилищата".

Приложени са писма изх.№94-01-04/09.05.2005 г. и изх.№94-589/23.06.2006 г. от Община Ямбол до въззиваемия, в които се застъпва позиция, че отговорността за възстановяване на разходваните средства по довършителни ремонтни дейности на отстъпените в обезщетителното производство жилища е диференцирана със сключването на договора за отстъпено право на строеж върху общинско място с "Пивоимпексинженеринг" ЕАД и следва да бъде реализирана спрямо дружеството съконтрагент на община Ямбол, както и уверение, че в общинския бюджет за 2005 г. е планирано финансиране на необходимите ремонти за довършване жилищата на обезщетените собственици и общите части на входовете на болка.

Сред предоставената писмена доказателствена съвкупност се установяват удостоверения за наследници на Н.Р.Т., починал на **.**.**. г. и на К.П.Т., починала на **.**.**. г., оставили като законен низходящ наследник въззиваемия по делото Р.Н.Р.. Сред ангажираните по делото писмени доказателства, удостоверяващи извършени разходи за довършителни ремонтни дейности са Разписка от 19.08.2018 г. за платена въз основа Протокол от общо събрание на собствениците на апартаменти в жилищен бл. на ул."Търговска" №148, вх. Г сума от 846, 50 лв. за погасяване на задължение на ап.66; касова бележка №33, изд. от ЕТ "Кирил Янков-ЕЛИТ" 93 във вр. проект за ел.захранване; Фактура №5000381522/14.02.2019 г. за сума в размер 99 лв., изд. от Електроразпределение ЮГ ЕАД за проучване условията за присъединяване към електроразпределителна мрежа и Фактура №700082493/18.04.2019 г. за сума в размер 696 лв., изд. от Електроразпределение ЮГ ЕАД във вр. с договор за присъединяване 2-ра група.

В обсега на проведеното съдебно дирене по делото е изслушана и кредитирана като обективна СТЕ, формираща заключение, изготвено на база непосредствен оглед на имота, съгл. което стойността на изпълнените довършителни работи на процесния апартамент №66, обособими в архитектурно-строителна част, ЕЛ част, и ВиК част, определена чрез използване на стойностни величини в "Справочник за цени в строителството", изд. от Стройексперт-кн.4, 2020 г. възлиза в общ размер на 8 715 лв., с вкл.ДДС и 10% печалба за строителя.

С писмена молба ищецът /въззиваем е направил увеличение на иска от първоначално предявената сума от 8435, 10 лв. на 8715 лв., съобразно установените в проведената СТЕ стойности на довършителните работи по процесния апартамент и общата стойност на СМР, извършени при довършване общите части на сградата, като първоинстанционният е приел направеното изменение на иска.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена в законовия срок, от правно легитимирана страна и обусловена от наличието на правен интерес с оглед изхода на спора пред ЯРС и съобразена с изискванията на чл.259 и сл. ГПК. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно процесуалната уредба на чл. 269 от ГПК и в съответствие с разясненията в ТР №

1/09.12.2013г. по т. д. № 1/2013 г., ОСГТК на ВКС, проверката на правилността на атакуваното решение, дължима от въззивния съд, е обвързана в контекста на формулираните в жалбата оплаквания, а служебна такава въззивната инстанция провежда по отношение на неговата валидност и допустимост в обжалваната част, както и относно съгласуваността му с императивните норми на материалния закон.

В изпълнение на тези свои правомощия ЯОС прецени, че атакуваното решение е валидно, допустимо и правилно.

От лимитирания с исковата молба петитум, съдът намира, че законосъобразно ЯРС е индивидуализирал материалноправната квалификация на иска по чл. 59, ал.1 ЗЗД за сумата 8 715 лв. лв., представляваща паричната равностойност на неизвършени от ответника СМР в апартамента и във входа, в който той се намира, предоставен като обезщетение в хода на отчуждителното производство. Обстоятелствата, на които се основава искът, детерминирани и в контролирания съдебен акт, се свеждат до твърденията за провеждане на процедура по отчуждаване и обезщетяване с процесното жилище на ищеца, в рамките на която ответникът не му е предал годно за ползване жилище. Изчерпателно изброени са неизвършените от Община Ямбол СМР по апартамента, довършените работи по общите части на блока, извършени към момента от въззиваемия.

Процесните отношения, правилно субсумирани от ЯРС съгл. разпоредбата на чл.59, ал.1 ЗЗД, регламентираща фактическия състав на неоснователно обогатяване, който обхваща разнородни проявни форми на получаване, придобиване или спестяване на имуществени ползи от един правен субект за сметка на друг, без да е налице валиден юридически факт за разместване на имуществени права. Съгласно цит. правило на чл.59, ал. 1 ЗЗД, всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил до размера на обедняването, когато няма друг иск, с който обеднелият може да се защити.

В случая по делото липсват данни страните да са били договорно обвързани, като доказателствата сочат, че техните отношения съществуват единствено в контекста на процедурата по отчуждаването, поради което се обосновава извод, че искът, с който ищецът /възвиваем/ може да защити правата си е именно този по чл. 59, ал.1 ЗЗД. За да бъде уважен искът по чл.59, ал.1 ЗЗД ищецът следва да докаже елементите от общия фактически състав на неоснователното обогатяване: обедняване на ищеца, обогатяване на ответника, свързано със съответното обедняване, липсата на правно основание за обогатяването и липса на друга правна възможност за защита на обеднелия. Съобразно поясненията в т.5 ППВС №1/1979 г. между посочените елементи от фактическия състав -обогатяване и обедняване е необходимо да съществува връзка, но тя не е причинна. Обогатяването не е следствие на обедняването и обратно, а те са последица на друг факт или факти, поради което по своето предметно съдържание искът по чл.59, ал.1 ЗЗД налага извършването на преценка за наличността на общ факт или обща група от факти, от които произтича обедняването на едната страна и обогатяването на другата. Правоотношението свързано с неоснователното обогатяване, възниква от деня на реализиране на обогатяването за чужда сметка.

По делото няма спор между страните по следните факти: че въз основа на Заповед № 1436/30.12.1986 г. Общински народен съвет-Ямбол(ОНС) е отчуждил имотите, визирани в т.І. от същата, между които и имота на наследодателя на възвиваемия, оценен на 15241 лв., че наследодателя на възвиваемия е обезщетен с едно двустайно жилище за неговото семейство на осн. чл. 81, ал.1 ЗТСУ и чл. 253, ал.1, т.2 ППЗТСУ и едно тристайно жилище за семейството на сина му, възвиваем в производството Р.Р. на осн. чл. 81, ал.1 ЗТСУ и чл. 253, ал.1, т.3 ППЗТСУ във ведомствения блок на АПК"Г.Димитров"в кв.8 гр.Ямбол. С допълнителна заповед № І-А-410/30.01.1991 г. на ОНС-Ямбол наследодателят на възвиваемия Н.Р. е обезщетен с апартамент №66 вх. "Г" ет. 3 в жилищен блок "Малц", гр.Ямбол построен върху държавна земя, със застроена площ на апартамента -73.53 кв м, състоящ се от две стаи, кухня, коридор, серв. помещения и тераси, ведно с принадлежащото

към жилището избено помещение № 6 от 5.76 кв. м. и таван № 6 от 9.24 кв м, ведно със съот. ид. ч. от общите части на сградата.

Няма спор по делото и, че въззивникът е прехвърлил задължението си, възникнало на базата на обезщетителното производство по реда на чл.81, ал.1 /ЗТСУ/ отм. на "Пивоимпекс" АД - гр.Ямбол , правопреемник на "Пивоимпексинженеринг" ЕАД София- Завод за Малц гр.Ямбол по силата на договор за отстъпено право на строеж от 10.04.1997 г. за строителството на жилищна сграда-блок от 6 входа на ул. "Търговска"148,и със задължение да предаде в завършен вид жилищата в сградата, с които са обезщетени отчуждените собственици, което включва: постно боядисване по стени и тавани, бланка боя по стени и санитарни възли, мозайка по подове на санитарни възли и тераси, настилка от балатум в стаи и коридори, СКШ в кухни и оборудване на санитарни възли.

Като безспорно в позициите на страните следва бъде маркирано и обстоятелството, съответно на фактическото твърдение на ищеца, относно незавършения вид на предаденото жилище, определящ го като негодно за ползване за жилищни нужди.

На базата на тези фактически отношения следва да бъде оценена като правно несъстоятелна тезата, поддържана пред първата инстанция и пред въззивния съд за липса на пасивна процесуална легитимация на Община Ямбол поради прехвърляне на задължението ѝ към отчуждените собственици на трето лице "Пивоимпексинженеринг" ЕАД, както и производно мотивираното с тази теза съждение за недопустимост на контролирания съдебен акт. Прецизно, коректно и обосновано решаващият съдебен орган е формулирал отговор на това възражение, диференцирайки договорната обвързаност между общината и третото лице от една страна и нейната ирелевантност спрямо отношенията между въззиваемия и Община Ямбол във вр. с отчуждителното производство, от друга. На база отчуждителното производство, проведено по реда на ЗТСУ (отм.), с оглед правния характер на отношенията между общината и отчуждения собственик, същата се счита обвързана с конкретен по своето съдържание правен резултат, и регламентиран в закона начин на претирването му, с оглед приложения в отношения на властническа субординация едностранен способ на отчуждаване и обезщетяване. По силата на валидно издадената Заповед № 1436 от 30.12.1986г на Председателя на ИК на ОБНС-Ямбол и Допълнителна Заповед №I-A-417 от 30.01.1991г на Председателя на ОБНС гр. Ямбол за Община Ямбол възниква задължението да предаде жилището, с което отчужденият собственик е обезщетен в завършен вид, в т.ч. и по отношение на сградата, в която жилището се намира, а за въззиваемия Р. като кредитор възниква правото да иска изпълнение в пълен обем на това задължение, в рамките на което се обосновава претенцията за присъждане на левовата равностойност на СМР, които Р. е извършил за своя сметка в процесния апартамент и общите части на сградата. Обстоятелството, че общината е прехвърлила правото на строеж на жилищен блок върху трето лице-"Пивоимпексинженеринг" ЕАД, което дружество е само подизпълнител, не я освобождава от задължението ѝ към собствениците на отчуждените имоти, да им предаде апартаменти в степен на завършеност, съответстваща на годността за жилищното ползване. Правното значение на договора за отстъпване правото на строеж с третото за спора дружество в случая е сведено до правна възможност за общината да реализира отговорността му за неизпълнение на поетите с договорната връзка задължения. Този договор с трето за спора лице не дерогира обвързаността на общината в рамките на обезщетителното производство да претира стойностно еквивалентни на отчуждените вещни права съобразно правната уредба в актуалната редакция на приложимия закон- ЗТСУ /отм./ и ППЗТСУ /отм./.

Що се отнася до въведеното в евентуалност възражение в жалбата, насочено да компрометира правилността на съдебния извод за задължението на Община Ямбол да предаде предназначения за обезщетение апартаменти в завършен вид и техническо състояние, съответно на битово-жилищните нужди на обезщетените собственици, същото е

правоизключващо по правната си същност и формиращите фундамента му доводи изискват единен отговор във вр. с цялостната оценка на неговата основателност.

Въведената с възражението проблематика е обоснована с критика за непоследователност и несъблюдаване на правилата на правната и аргументативна логика при анализа на двете лишени от взаимна обусловеност категории правоотношения, доколкото ЯРС превратно е приел, че задължението на "Пивоимпексинженеринг" ЕАД да предаде в завършен вид жилищата в сградата, / постно боядисване по стени и тавани, блажна боя по стени и санитарни възли, мозайка по подове на санитарни възли и тераси, настилка от балатум в стаи и коридори, СКШ в кухни и оборудване на санитарни възли/, е задължение на Община Ямбол. Допълнително подкрепящи това възражение са ангажираните доводи за спазване критериите за конкретизация на обектите в обезщетителната процедура в изд. Допълнителна заповед №1-А-405/30.01/1991 г. на ОБНС, изчерпателно изброени в чл.100 ЗТСУ /отм./ , сред които законодателят не е включил посочване на степен на завършеност на недвижимите обекти. Не е спорно, че в заповедта по чл.98 ЗТСУ /отм./ за отчуждаване е предвидено да се предостави като обезщетение непостроен имот, и в същата се посочват само вида и общата характеристика на жилището, което трябва да бъде отстъпено като обезщетение в новопостроена или новострояща се /новопроектирана/ сграда. След изграждане на сградата вещнотранслативният ефект по отношение отстъпените в обезщетение обекти настъпва с издаването на допълнителната заповед по чл.100 ЗТСУ /отм./ Посочената заповед, изпълнявайки характеристиките на титул за собственост, не включва в своето типично съдържание на административно-юрисдикционен акт правно регулиране на задълженията на общината да предостави жилище на обезщетените собственици, годно за живеене. Несъмненото възникване на това задължение обаче произтича от нормата на чл.81, ал.1 ЗТСУ /отм./, чиято диспозиция дефинира рамките на правото на отчуждения собственик да бъде обезщетен с имот, който да задоволява неговите жилищни нужди. Систематичното тълкуване на чл. 81, ал.4 ЗТСУ /отм./, препраща към ППЗТСУ /отм./ във вр. с нормите за жилищно задоволяване, условията и редът, при които собственикът се обезщетява, а правилото на чл.271, ал.4 ППЗТСУ /отм./ предвижда, че правоимащият трябва да бъде обезщетен напълно. Цитираните разпоредби кореспондират на заложения в чл.89 ЗТСУ /отм./ алгоритъм за определяне на оценката по едни и същи тарифни цени, респ. на критериите и компонентите, подлежащи на оценка относно недвижимия имот, който се отчуждава, и имотът, който се отстъпва като обезщетение. В тази връзка в отчуждителната заповед е направена изчерпателна оценка на компонентите от вътрешното техническо и битово състояние на отчуждаваните имоти, което създава легална основа на извода за корелативно съществуващо задължение на община Ямбол да предостави в обезщетение на ищеца жилище във вид, годен за обитаване. В подкрепа на този аргумент следва да бъде приведена и формирана по реда на чл..280 ГПК задължителна практика на ВКС в Решение № 288/10.11.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1774/2010 г., III г. о., ГК, чийто разяснения предоставят убедителна правна опора при разрешаване на поставения с настоящата жалба въпрос: "На базата на отчуждителното производство, проведено по реда на ЗТСУ (отм.), между общината и отчуждения собственик се създава облигационна връзка, по силата на която и с оглед на поетите задължения общината дължи предаване на жилището, с което отчужденият собственик е обезщетен в завършен вид, в т. ч. и по отношение на общите части на сградата, в която жилището се намира." По тези съображения съдът намира за неоснователно правоизключващото възражение на община Ямбол по повод задължението ѝ в отчуждителното производство да предаде в завършен вид апартамента на отчуждения собственик, респ. на неговия наследник.

По предявената искова претенция с основание чл.59, ал.1 ЗЗД въззивният съд приема, че процесните СМР, на база които се претендира неоснователно обогатяване на въззивника, са били реализирани в обем и равностойност, съответстващи на изменената искова претенция съобразие със стойностите, дадени от вещото лице -8 715 лв. В пределите на дължимия

отговор на въведеното възражение за налична по делото документална обоснованост на реално изразходените от страна на въззиваемия суми за довършителни СМР в по-нисък от претендирания размер, а именно - 1 641, 50 лв. следва да бъдат изложени следните съображения: Съдебно-техническата експертиза, приета по делото без възражения от страните и кредитирана от съда като обективна и професионално изготвена, установява, че всички СМР, съобразно съставения и отразен в исковата молба списък, формиращи исковата претенция, са изпълнени на място. Методът, използван от вещото лице, съобразно констативно-съобразителната част на СТЕ и обясненията му в с.з. е чрез оглед и измерване в помещенията на процесното жилище, в рамките на което е формирано неоспорено от въззивника заключение за реално извършени по пера довършителни работи в архитектурно-строителна, ЕЛ и ВиК част и тяхната равностойност в общ размер на 8 715 лв. По своите правни характеристики и предназначение експертизата е способ за доказване, лимитиращ различни по своето естество проучвания и изследвания, в чиито рамки експертите, използвайки притежаваните знания в областта на науката, съдействат за изясняване на обстоятелствата по делото чрез даване на основани върху доказателствата заключения от известни за неизвестни факти. Правната оценка на експертизата с оглед качеството и максималната точност на заложените в нея отговори формира увереността на ЯОС, че същата е достоверен източник на заключения относно релевантните факти в полза на ищцовата теза, доказващи елементите от правопораждащия състав на иска по чл.59, ал.1 ЗЗД- обедняване с претендираната сума и нейния конкретен размер, респ. функционално зависимия от това състояние факт на обогатяване на ответната страна. Съгласно нормата на чл 59, ал.1 ЗЗД обедняването на ищеца /възвиваем/, следва да е реално, т. е. имуществото му да е намаляло със сумата за която се твърди, че ответната страна се е обогатила за негова сметка- в случая със спестените имуществени разходи по дължимите довършителни работи в жилището и входа на сградата, каквито факти еднопосочно се установяват на база комплексния анализ на доказателствата, в т.ч. заключението по СТЕ и представените разплащателни документи. Следва да се отбележи, че с оглед предмета на предявения иск и правилата за разпределение на доказателствената тежест по чл.154 ГПК ищецът /възвиваем/ не е длъжен да доказва неизпълнението на ответника, тъй като това е отрицателен факт и Община Ямбол следва да ангажира доказателства в подкрепа на това, че е изпълнила задължението си по чл.81 ЗТСУ (отм.); да предостави в обезщетение жилище във вид, годен за обитаване, каквото доказване по делото не бе проведено. Ето защо настоящата инстанция приема, че въззивникът не успя да опровергае правилността, фактическата и правна обоснованост на съдебните изводи на първата инстанция, че искът по чл.59, ал.1 ЗЗД е установен по основание и размер и следва да бъде уважен.

При този изход на спора пред настоящата инстанция и предвид своевременно заявеното искане в тази насока на възвиваемия следва да се присъдят направените пред настоящата инстанция разноски,представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство съгл.приложен списък по чл.80 ГПК. Предвид своевременно направено от насрещната страна възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК, сезиращо настоящата инстанция с искане за намаление на адвокатското възнаграждение в размер на 1000 лв., дължимо като разноски на възвиваемата страна, ЯОС следва да извърши преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. В съответствие с указаното в т.3 на ТР 6/2012 г. ОСГТК ВКС, съдът съобрази, че естеството на фактическата и правна сложност на спора, конкретно проявената процесуална активност на пълномощника на възвиваемия, свеждаща се в изготвянето на отговор на въззивната жалба и участие в рамките на едно с.з. във въззивното производство, не обуславят сложност, надвишаваща съобразената при лимитиране на минималния праг в чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгл. цитираната разпоредба в поднормативния източник при материален интерес от 8 715 лв. минималният размер на адвокатския хонорар възлиза на 685, 15 лв.,

поради което заплатеният от въззиваемия хонорар на адвоката в размер на 1000 лв. е прекомерен и като такъв следва да бъде намален до размера от 685, 15 лв.

Воден от така изложените мотиви, Окръжен съд- Ямбол,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 336 от 08.11.2021 г., постановено по гр. д. № 816/2021 г. по описа на Районен съд-Ямбол,ГО, 17 - ти състав.

ОСЪЖДА Община Ямбол, Булстат 000970496, да заплати на Р. Н. Р. ЕГН ***** направени пред въззивната инстанция съдебно-деловодни разноски в размер на 685, 15 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____